

BALLAROS SITGES

PREU DE SUSCRIPCION:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetes
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitsits y Reclams
a preus convencionals

Amys

• Setmanari català •**Redacció y Administració:**

Carrer de la Isla de Cuba, 27

FESTA MAJOR DE 1907

* OBRA NOVA *

Luxosament encuadernat, ha súrtit l'ALBUM-RECORT de la

Festa de

l'Arbre Fruiter

de Sitges

contenint las fotografías dels carros que formavan la gran : CAVALCADA ALEGÓRICA : y ademés els discursos pronunciats al desfilar la mateixa

● NOU ITINERARI ●

Mòviment de trens desde'l dia 1 Novembre 1907

De Sitges á Barcelona De Barcelona á Sitges

SURT	ARRIBA	SURT	ARRIBA
5'57 Lleuger	7'16	5'20 Mixte	6'47
6'53 Correu	8'20	9'30 Correu	10'47
9'42 Mixte	11'23	10'13 Mixte	12'47
11'44 Mixte	13'35	12'50 Omnibus	14'14
16'24 Correu	17'44	15'46 Mixte	17'22
18'17 Mixte	20'28	18'26 Lleuger	19'36
21'23 Mixte	22'50	20 01 Correu	21'23

Tinguix en compte que las horas senyaladas es refereixen á la Estació de Fransa, y per lo tant corresponen ab 18 minuts de diferència al Baixador del Passeig de Gracia.

Horas en que's recull Correspondencia

Dels bussòns, á las 6'20 Valencia y Barcelona; a las 10'20, Madrid; a las 14, Reus; á las 16, Barcelona y a las 21, Barcelona y Valencia.

CARITAT!**El festival del Prado**

Conforme estava anunciat, va celebrarse a la nit del passat diumenge, y indiscutiblement va resultar un gran èxit per la Societat, superant a las esperances y confiança dels més optimistas.

Tot Sitges pot dirse que hi feu acte de presencia, contribuinhi no poch, sens düpme, apart del lloable fi

que ab la festa es perseguia, lo variat y atractiu del seu programa.

Aquest va executarse ab tota propietat, portantse admirablement tots quants hi intervingueren.

Comensá l' espectacle ab una sessió de Cinematògraf, que galantment donà son propietari D. Joseph Carbonell Riguall, exhibintse ab tota perfecció unas interessants películes que foren molt del agrado de la nombrosa concorrença.

La representació del quadro líric de nostres distingits amics l' insigne artista En Santiago Rusiñol y l' eminent Mtre. Morera, «La nit de l' Amor», que pot dirse constitua el número de més atracció del programa, res deixá que desitjar, tenintse que repetir el segon número dels coros, els quals estaven formats per las simpàtiques senyoretas Isabel Soler y Carreras, Dolores Parcerisas, Dolores Monfort y Escala, Josepha Carbonell, María y Dolores Ráfols, Amelia Pascual, Rita Milà, Angela Llauradó, Clotilde Oliveila, Eularia Soler, Emilia Lluís, Concepció Santaló, M.ª Concepció Paretas y Carmela Puig y un esto d' entusiastas joves de la Societat, que, donat el carácter de la benèfica festa, es prestaren gustosamente a colaborar en la meritoria tasca de la companyia de aficionats «El Rebrot», la que, per la seva part, va secundar ab molt entusiasme l' desitjo de la Societat.

Meresqué grans elogis de la concorrença la presentació de la escena, feta ab tota propietat, y eridan molt l' atenció l' encertat efecte de «claror de lluna» produït per la llum de un potent arc voltaic.

La simpàtica societat coral «La Unió Sitgetana», quina entrada en el «Prado», la feu acompañada de la banda de música de aquesta societat y quina part activa en el festival va pêndrela també incondicionalment, cantá ab singular justesa las pessas previament anunciadas en el programa, demostrant una vegada més, ab la seva manera de procedir, que al mateix temps que sent amor al art, correspon cumplidament als actes humanitaris que se organisan.

Així mateix, feu passar una deliciosa estona al auditori la xamosa producció escènica «Mañana de sol», exquisidament interpretada per la Sra. E. Verdier y el Sr. Peñairea, logrant que aquesta fos la vegada en que l' públic ha entrat més decididament en el fondo de la obra y se ha fet millor càrrec de les bellesas qu' enclou aquella joya literaria.

En resum, l' espectacle en sí va deixar satisfet el gust dels més exigents, y per lo que respecta al resultat positiu obtingut, no pot pas esser també més satisfactori, conforme s' desprén dels datos que més avall publiquem.

A la entrada del saló s' hi coloçaren safatas petitornies sobre una taula que presidiren las distingidas senyoretas Rosita Cardó, Mercé Ferret, María Fabré, Dolores Roca, Julia Soler, Dolores Ferret, Josepha Soler y Manuela Ill.

Així a aquéstas com a las que prengueren part en la representació de «La nit del Amor», desde aquestas columnas per la nostra part las hi expressém el sincer testimoni de reconeixement a que ab justicia s' feren acreedoras.

Segons nota que se'ns ha facilitat, el resultat pecuniari obtingut ab el festival, és el que segueix:

Venta de localitats a la taquilla. 217'00 ptas.

Recullit en las safatas 425'64

Producte obtingut en la rifa 101'05

Total líquit. 743'09 ptas.

Aquesta quantitat, integra, és la destinada en nom del «Prado Suburens» a auxiliar als damnificats per las darreras inondacions, ja que a tal fi condonaren sos respectius habers devengats per treballs relativs al festival: els músichs, l'actriu Sra. Enriqueta Gandia de Chelós, el Mtre. de piano Sr. Rodón, perruquer Sr. Vivó, tramoyistas, guarda-ropia, porters, acomodadors, taquiller y impresor, y van còrrer a càrrec de la societat el satisfer els sou de las actrius de Barcelona y demés gastos menors.

Vetllada a "La Palma"

Este local cumpliendo un deber sagrado olvidó por unos momentos ciertas miserias luchas y concurre con su esfuerzo en ayuda de los damnificados en las últimas inundaciones del Llobregat y Cardoner, invitando al mismo tiempo al culto vecindario sin distinción de clases, á que contribuya en el mencionado acto de beneficencia ya que solo anhelamos en estos críticos momentos, prestar todo el apoyo posible hacia aquellas desgraciadas familias obreras que han quedado sin pan, sin albergue y reducidas en la más espantosa miseria, sin otra esperanza que la voluntad de los sentimentos humanitarios. Sitges, que fantásticas pruebas ha dado de su filantropía, no dudamos que en esta ocasión contribuirá con un esfuerzo más en favor de los damnificados que es lo que menos puede hacer el humanitario pueblo de Sitges para nuestras hermanas.

Programa:

1.º: Sinfonía por la banda que dirige el Sr. Carbonell.—2.º: Se pondrá en escena la chistosa pieza en un acto de José María Pous, *Mala Nit*, en la que tomarán parte la simpática actriz Sra. Luisa Fernández y los jóvenes aficionados R. Villardaga, L. Cabrero y A. Gaballe.—3.º: La Sociedad coral *La Unió Sitgetana* se ha ofrecido espontáneamente tomar parte en dicho acto, cantando bajo la dirección del Sr. Gumá las siguientes piezas: *De bon matí*, *Pescadors* y *Al Mar* de Clavé.—4.º: Se representará la divertida comedia en un acto del gran F. Soler (Pitarra), *Cosas del once*, desempeñada por la Sra. Fernández, con los aficionados Srs. F. Delgado, R. Villardaga, L. Cabrero, F. Martí, E. Llorens. 5.º: Finalizará la velada con un *Gran Baile* podla banda que dirige el Sr. Carbonell, la que interpreta un bonito y escogido repertorio.

Al objeto de no salir del teatro á hora avanzada de la noche se empezará puntualmente á la hora ansiada, suplicando al público su puntual asistencia.

En el Parlament**Projecte de Administració local**

Pocas vegades como ara han cridat tant l' atenció de las personas que se interessan per la marxa d' una cosa pública, las sessions del Parlament espanyol. Els interessants debats que venen desenrotllantshis se citatats per la discussió del projecte de lley sobre

Administració local presentat pe'l Sr. Maura, mante-nen avuy dia en viva espectació a tots els ciutadans que 's preocupan en la política.

Y la veritat és que no n' hi ha per menos. La discussió del esmentat projecte ha donat lloch a varias manifestacions de diverses ïndoies que han deixat sorpresos a més de quatre.

De una banda, ha motivat que 's demostressin oradors elocuentíssims devant dels que podríam dirne «xerrayres» de ofici, alguns representants de la regió catalana, ja tinguts per tals, desde fa temps, per nosaltres; de altra banda, se ha posat novament en evidència, y ara ab més intensitat que mai, la mancomunitat de principis primordials que informan l'esperit esencial de Solidaritat Catalana; y, finalment, han quedat posats al descobert, descarnadament, oferint un trist espectacle de repugnacia y horror si be's considera, els innombrables y capitalíssims defectes de la lley que l'entremariat actual quefe del Govern intenta imposarnos: lley que al nostre entendre pot donar-se per morta ja avans de neixer, donchs té ben guanyada la gloria del cel després de las fúnebres absoltas que totas las oposicions a la úna venen cantantli.

Va rompre'l foix en la batalla destinada a combatre semblant enormitat jurídica, antiautonómica en grau superlatiu, el digne diputat per aquest Districte, don Joseph Bertrán y Musitu, que pronuncià un magnífich discurs quin text, integrament y acompañyat de notas aclaratorias, en un dels nostres pròxims números repartirém, imprés en una fulla solta, als suscriptors de BALUART; y seguiren després empenyent de ferm contra el referit projecte, 'ls esforçats defensors de Catalunya Srs. Suñol, Junoy, Pi y Arsuaga, Cambó, Vallés y Ribot y Azcárate, havent parlat tambe, entre altres, els Srs. Moret y Canalejas.

En ocasió de discutir-se aqueix projecte, el problema catalá, en el qu' està fixa l'atenció de tota Espanya, ha quedat plantejat de una manera concreta, havent contribuit de una manera especial el senyor Cambó ab el seu discurs, que pot sintetisarse en els següents termes:

I.—LA CRISSIS

Els municipis petits estan anémichs, els grans estan mal contents, las diputacions son un fracàs.

Aquesta crissis data desde la destrucció de las llibertats locals.

II.—LA CAUSA DE CRISSIS MUNICIPAL

Las lleys d' administració local responden a la idea de un horne o de un partit, pero no a la realitat. Si la lley dona algunes atribucions als municipis, el poder executiu las hi pren.

III.—LA LLEY NO LA CURA

Las atribucions que dona als ajuntaments respecte a personal, ensenyansa y obras públicas, quedan anuladas pels reglaments de secretaris, etc. pels decrets d'ensenyansa y per la lley d'obras públicas.

La lley hauria de deixar obrar ab espontaneitat als municipis y deixar en llibertat als que la mereixen.

IV.—LA CRISSIS PROVINCIAL

Tampoch aquesta lley regoneix la regió, demostrant un esperit doctrinari.

V.—LA LLEY NO HO CURA

Las mancomunitats de diputacions que autorisa no 's farán, porque tants vots aporta una diputació com una altra, sent aixís que una serà més rica que una altre. Per altre part serán inútils si l'Estat no delega en elles algunes de les seves funcions.

El sistema electoral dels diputats provincials es injust perque dona 'l mateix vot a un concejal que representa 500 electors que a un altre que 'n representa 10.000.

El legislador sense destruir la província ha de donar facilitats a las provincias pera unir sos interessos sobre tot si son d'una mateixa regió, pero sense excluir la possible unió de províncias de distintas regions.

Els catalans tenim gran fé que podriam unir no sois las quatra províncias catalanas, sino també altres de parla catalana tot y esperant lo cumpliment de las paraulas de 'n Maragall y vindrà un dia que serem tots uns es a dir, totas tas comarcas que parlan catalá.

VI.—EL PROJECTE DE LLEY Y LA SOLIDARITAT

El fi de la Solidaritat es obtenir l'autonomia de Catalunya. En aixó tots convenim si be tenim diferents ideas en altres punts, sigui sobre formes políticas, sigui sobre la intervenció de las corporacions en las eleccions que nosaltres defensém y altres atacan etc., més a tot anteposém l'amor a Catalunya. Tots els diputats de Solidaritat ens oposém a n'aquest projecte.

VII.—EL PROJECTE DE LLEY Y CATALUNYA

A Catalunya hi ha desequilibri entre ses aptituds y necessitats, y 'ls medis que la lley li dona.

Las personas activas no van a Madrid a fer política, sino que 's quedan a Barcelona protestant contra l'Estat.

Hi ha una part de jovent que ni tan sols se fia de nosaltres perque es contraria a la lluita legal. Tots nosaltres som la dreta, aquests son l'esquerra.

Si nosaltres no treyem d'aquestas corts l'autonomia de Catalunya el desengany será molt gros y nosaltres haurém de retirarnos pera cedir el pas als més radicals,

VIII.—CONCLUSIÓ

No venim a demanar lo que d'un modo ó altre també tindrém; sino a treballar per la solució pacífica del problema.

No venim a lluitar contra las personas; sino a defensar els drets de Catalunya.

Volem un consell regional, que tinga al seu càrrec las obras públicas, la ensenyansa, la benevolència y la aplicació del dret civil català.

De aquí... y de allá

*Yo no sé lo que, hace días,
le pasaría al reloj
de la torre de la Iglesia,
pero el caso es que 'empezó
á dar y dar campanadas
seguidas, sin ton ni són,
causando justa extrañeza
á toda la población.*

*Yo no sé cuál fué la causa
del proceder del reloj,
pero mucho me figuro
que el pobre se apercibió
de lo bastante atrasado
que marcha en toda estación
y dijo «ahora me adelanto
en justa compensación».*

*Gracias que fué el que lo cuida,
el registro le tocó
y paró las campanadas
sucesivas; que, si nó,
ya estaríamos ahora
en el año treinta y dos
á veintitantos de Agosto;
sobre la Fiesta Mayor.*

*¡Y yo que en aquella fecha
estaré casadol....¡horror!....*

*Hoy en los estancos venden
unos mistos de Cascante,
de un antiguo fabricante,
que ni á tiros no se encienden.*

*Muy bien que la Cerillera,
aunque no diga el por qué,
en las cajas no nos dé
las cerillas que debiera.*

*Pero eso que puedes ver,
como sucediendo está,
que las pocas que te dá
no se puedan encender...*

*eso ya es cosa de España,
y es abuso de los buenos...
¡Cuántos habrán hecho menos
y se encuentran an Ocaña!...*

*Mañana habrá, por la noche,
en el Teatro «La Palma»,
una velada benéfica,
con un precioso programa,
para los damnificados
por las últimas riadas.*

*Es de creer con tal motivo
que rebosará «La Palma»,
acudiendo todo Sitges
á llenar bien la safata,
á fin de que el beneficio
pueda enjugar muchas lágrimas.*

LICENCIADO VIDRIERA

Remitit

Sr. Dtor. de BALUART DE SITGES.

Muy Sr. mío: Le tendré en gran estima se sirva dar cabida en las columnas de su periódico al siguiente Remitido, por cuyo favor le anticipa un millón de gracias éste s. a. y s. s.

q. b. s. m.

Un obrero postulante.

Villanía periodística

De tal puede calificarse la narración que desde sus columnas, y en desdoro del título que ostenta—de defensor de los intereses... etc.,—hace cierto papelucio local, con motivo del humanitario y fiantrópico acto público verificado el domingo 27 del pasado al objeto de recojer fondos con que aliviar la afflictiva situación en que se encuentran los perjudicados por las avenidas de los ríos Cardoner y Llobregat.

De dicha narración despréndese, desde el primer momento de empezar su lectura, que ha sido inspirada bajo la presión de la envidia, el despecho y la mentira y con el deliberado propósito de quitar importancia á la exteriorización del más alto y noble de los sentimientos, cual es el de la caridad hacia los desvalidos.

Semejante conducta resulta incalificable y pone en evidencia manifiesta la perversidad de instintos de quien la observa.

Y es mucho más digno de censurar dicho torpe proceder, si se tiene en cuenta que en otros casos muy distintos del que se trata, es decir, en ocasiones en que ha reseñado actos con los que el sentimiento de humanidad nada ha tenido que ver, dicho papelucio ha cuajado sus columnas de datos y detalles capaces de satisfacer la curiosidad del lector más exigente.

Si se habrá creido, el imbécil cronista, que solo deben llenarse cuartillas y más cuartillas cuando ha de darse cuenta de hechos insustanciales relativamente, como, por ejemplo, viajes más ó menos reales, imposición de investigaciones más ó menos auténticas, victorias más ó menos positivas, pruebas de alta crianza más ó menos mixtificadas, etc., etc., en que pueden traducirse en letras de molde los asquerosos defectos morales de que uno adolece y hacer ostentación, sin ambigüedades de ningún género, de la hipocresía más refinada, de la adulación más rastrera y del servilismo más repugnante?

Por lo que se ve, falsear á sabiendas la verdad y omitir con deliberada intención detalles esencialísimos relacionados con actos de generosidad y altruismo incapaces de concebir cuantos esconden mal disimuladamente un fondo de relajamiento, de perversidad y de bajeza, esa es la única tarea que cuadra al bellaco reporter.

Y qué quiere dar á entender éste, al omitir puntualizar cuáles fueron los músicos que gustosamente prestaron su valioso apoyo á tan humanitario acto, en extremo enaltecedor de los que lo realizaron, y cuáles los que al mismo negaron su concurso, conquistándose con su incomprendible conducta las más acreas censuras del público, que en semejante proceder ha advertido la nula alteza de miras de unos cuantos desahogados que llevan á remolque á varios inconscientes?

Hechos, son, los expuestos, desarrollados en pleno día y á la luz del sol. Imposible es, pues, tergiversarlos.

Fretender hacerlo, como así lo ha intentado inútil y embozadamente el papelucio de marras, constituye la negación absoluta del más noble y más grande de los sentimientos que anidan en el corazón de todo hombre honrado, digno de la sociedad en que vive.

Un obrero postulante.

Sitges, 5 de Novembre de 1907.

Manel Milà y Fontanals

A la memoria del Mestre

Reunits, darrerament, en l'«Ateneu Barceloní» els representants de las principals corporacions literaries de Barcelona pera tractar dels medis y forma de donar efectivitat ai projectat homenatge á la memoria d'en Milà y Fontanals, que deu celebrarse l'any vinent ab motiu de les festas conmemorativas del cincuenta-aniversari dels «Jocs Florals á Catalunya», va acordarse:

Erigir á Vilafranca del Panadés, població ahont nasqué y morí y ahon reposen les despulles del eximi mestre—un monument ó en son lloch una lápida monumental en el punt qu' es cregui mes adequat.

Publicar reunits en volúm, els seus escrits en llengua catalana; organizar alguns actes artístichs y literaris a la seva memòria y honor, etc.

Pera portar á terme els treballs necessaris, es nomená la seguent Comissió executiva:

Presidents honoraris: Ilm. Sr. En Joseph Torres y Bages, Bisbe de Vich; y En Marcelí Menéndez y Pelayo.

President efectiu: N' Antón Rubió y Lluch.

Secretaris: En Raymond Escasans y Milà; y N' Eduard Girbal y Jaume.

Tresorer: En Carles Sanllehy.

Vocals: En Miquel del Sants y Oliver, del «Ateneo Barceloní»; En Joseph Franquesa y Gomis, dels «Jochs Florals»; En Felip Bertrán d' Amat, de l'«Acadèmia de Bellas Arts»; Doctor En Joan Codina, de l'«Acadèmia de Bonas Lletres»; En Lluís B. Nadal, dels «Estudis Universitaris»; En Francesch Pujol, del «Orfeó Català»; N' Eduard Vidal y Riba, del «Centre Excursionista de Catalunya»; Rvrent. Manel Mestres, del «Seminari Conciliar».

NOVAS

Ahir, divendres, marxaren cap a la Illa de Cuba, en el vapor «Pío IX», els estimats compatriots D. Carmen Arnabat de Magrangs, D. Sebastià Hill Raventós y senyora, D. Isidro Vidal Vidal y Vidal y senyora, y els jovenets Daniel Morando Triedu, Francisco Bartés Márshal, Joseph Mora Mora, Bartomeu Almirall Comte y Magí Soler Comas.

Nostre amich. l' intel·ligent agricultor D. Gregori Mirabent Hill acaba de cullir en el seu hort de la ciutat en el punt conegut per «L' Estanyol», una hermosa capdell de col que pesada fa la fradera de 10 kilos.

Y aquést no és l' únic exemplar extraordinari qu' allí existeix, sino que, segons s' ens diu, al seu costat n' hi ha de altres que quan siguin ja fets potser arribaran a competirlo.

Se ha allargat fins el dia 20 de aquest mes el plazo senyalat per proveir-se de cédula personal.

Passat demà, dilluns, dia 11, surtiran cap a Puerto-Rico, a bord del vapor «Cataluña», nostres apreciats compatriots D. Milagros Juliá de Mitjans y D. Joseph Juliá Mitjans.

El recader Carbonell ens suplica fem públic qu' és posseidor dels dos bitllets sencers números 7,223 y 18 649 de la Loteria Nacional del 23 de Desembre, els quals reparteix en participacions de pesseta cada úna.

Cada vegada es veuen més concorreguts els balls qu' tots els diumenges y días festius a la tarda es donan en la espayosa sala d' «spectacles» del «Prado Suburens». Decididament, aquest centre recreatiu és el punt de reunió escollit pel jovent de nostra vila per passar ben divertidament les horas d' esbarjo.

Així mateix, a les representacions teatrals que després del ball tenen efecte, a càrrec de la companyia d' aficionats «El Rebot», hi assisteix també extraordinaria concorrença, no quedant una sola butaca per ocupar.

En la execució de la xistosa pessa «En Pau de las calzas cortas», obra posada en escena a la tarda del passat diumenge y que feu passar un rato molt agradable als espectadors, recullen merescuts aplausos les Sras. Verdier (Antonia y Elvira).

De Santiago de Cuba ens participan la constitució de una nova ràhō social dedicada al ram de teixits y peleteria en els establiments denominats «La Nueva Habanera» y «La Princesa», girant baix la firma de «Rosés Hermano y C.» y seguint socis gerents nostres apreciats amichs D. Joseph Rosés Ferrer, D. Joan Rosés Ferrer, D. Joseph Rosés Rosés y D. Faust Magrans, als què desitjém moltes prosperitats en sa nova empresa.

Sabém que nostre distingit amich l' eminent artista En Santiago Rusiñol té entregades a diferents teatres de Madrid, pera estrenar properament, varias noves produccions, entre elles «La madre» y «La fea», ja conegudes en català, «Corazón fuerte», en col·laboració amb En Martínez Sierra, y «La ley de herencia».

Procedent de Santiago de Cuba, el dilluns passat va arribar a aquesta vila, sa patria nadiua, el jovenet Ramón Ill Rovira, que ve pera restablir la seva salut, quelcóm delicada.

De veras celebrarérem que logri el seu desitg, y, ademés, li resulti ben agradable sa estada entre nosaltres.

Se 'ns prega la inserció de les ratllas que a continuació segueixen, en nom de variis individus que prengueren part en la costació pública celebrada el dia 27 del passat Octubre, en aquesta vila, a favor dels damnificats per les darreres inondacions de Catalunya:

«L' altre dia BALUARTE DE SITGES citava un exemple de la mena de informació que l' *Eco* té per costum fer quan intenta burlar-se dels seus escassos llegidors. Ens extraña que hi hagi qui encare concedeixi gens ni mica de importància a fets de tal naturalesa, seguint qui és el que 'ls porta a terme: fa massa anys que 'l coneixem, pera donar crèdit a lo que publica. No obstant, y apesar de que ja sabém per endavant que no ens han d'esser contestades, perque no hi ha pitjor sort que aquell que no vol sentirhi, y precisament ell quan se li cantan les veritats, de sort ho resulta més que una campana; avuy volém dirigirli unes quantas preguntas, en virtut de una afirmació estampada en la extensísima ressenya que de la capta pública pera els perjudicats pe'ls ayguats publica en son número corresponent al darrer diumenge:

»Escolla, *Eco... de la Xina*, que com a xinos pretén enganyar als qui 't llegeixen:

»¿De quin color era; quina inscripció ó adornos ostentava y se'l conduïa a peu ó cavall, l'estandarte de la societat recreativa «El Retiro», a qu' en dita ressenya fas referència?

»Perque, *Eco... de la Xina*, el tal estandarte nosaltres no 'l varem sapiguer veure, y això que 'ns passà a nosaltres va passar també a tot Sitges.

»Esperém, asseguts—per supuesto,— que 't serviràs satisfacer la nostra curiositat, tu que vas tenir la sort de contemplar lo que ningú més de aquesta vila ni de fora va lograr veure: l'estandarte d' «El Retiro» formant part de la comitiva en la costació pública efectuada dies enrera.

»Y ara, dues paraules: ¿com és que tu, que a tota hora y sense que ningú t' ho demani, fas gala dels sentiments religiosos, per altra part faltas tot sovint a lo que preceptúa el vuité manament de la Lley de Deu? ¿Y com és que tu, que tan gallardesas de cristià, fins tractantse de un acte tan fondament en consonància ab aquesta doctrina falsejas la veritat y desvirtuas els fets de la manera que més te acomoda, no reparant en inferir agravis a uns, ab tal de pretendre donar incèns a altres?

»Vaja: a tu si que se 't pot ben aplicar alló de *A Dios rogando... y con el mazo dando*. Que la teva convicció en materia religiosa està a la mateixa alçada, en quant a sinceritat, que les informacions que publicas y que resultan un evident escarni a la veritat... y als comptats suscriptors que 't quedan. ¡Quànta farsa y quànta guayaba!...»

A causa sens dupte de les persistents plujas de aquesta temporada, l' altre dia va ensorrarse part de una casa del carrer de Sant Domingo, seguint un verdader miracle que 'ls seus estadants no sofrixin cap dany, encare que sí el susto consegüent, del que 'n varen participar també tots els veïns, molts dels quals varen despertar-se sobressaltats ab l' alarmant soroll que va promoure.

Devant de aquest fet, sembla que l'Autoritat ha manat desallotjar algunes altres habitacions de la mateixa casa que també amenassan perill.

Després del ball de costum, demà, diumenge, 's posaran en escena les següents obres:

En El Retiro, la comèdia «Qui de casa fuig... ó ¿voléu donas si ó no?», per la «Compañía retirista»; en el Prado, la pessa «Cástor y Pólux»; y en La Palma, la pessa «Els més esperits».

Per lo que 's veu, el cel s' ha proposat que may més poguem queixarnos per la falta d'aygua: així al menos fa semblar-ho ab la manera de portar-se.

Quan ens creyem que ja 'ns en havíem regalat prou d' aquell líquid element y que tardaríam temps a haber de necessitar el paraguas, tornem altre vegada a la mateixa cansó, y el dimarts torna a ennuvolar-se... y vinga poure y ploure.. y el dimecres més ayuga... trons y llamps y tot.

Ab tal motiu, el vespre del dijous quedà altre vegada sospesa, fins ahir a la tarda, la comunicació ferroviaria, pels trens de passatgers, ab Barcelona, encare que aquest cop el trajecte interromput ha estat entre les estacions del Prat y la capital.

La influència del temps s'ha deixat sentir intensament en els nostres camins vehinals, que han quedat molt mal parats, seguint també molts els marges que ab tant y tanta humitat venen ensoliantse. Un dels punts més perjudicats és la carretera que conduceix a la ermita de la Trinitat, particularment el principi de la pujada, qu' està intranitable.

Tota la nit passada els núvols han amenassat altra volta, sentintse una fonda tronada cap a la banda de Ponent.

Y aquest matí ha descarregat altra vegada sobre aquest terme una violenta tempestat, encare que no molt abundant en ayuga.

Cap a mitja tarda se ha asserat; mes el temps no es troba pas segur, donchs el baròmetre està molt baix y el sol escalfa encare massa.

L' altre dia l' *Eco* en pocas ratllas deya, sense volquer, unes grans veritats, y, volguenthó, unes grans mentides, com sempre. Vegis si no:

«El nuevo edificio debe levantarse en uno de los solares que, por acuerdo municipal no revocado, se destinaba a la construcción de una de las proyectadas casas para obreros en el punto de los afueras conocido por «Terracavada», pero nuestros administradores prefieren preocuparse de los muertos en perjuicio de los vivos».

Certament: en perjudici dels vius, com, per exemple, en Julianet, l' Ajuntament es preocupa de la infinitat de morts qu' ell y la seva camarilla van deixar carregats a sobre las costelles del poble; y en quant a aquell acord que diu que no és revocat, li hem de recomanar qu' examini las actas corresponents a las sessions dels dia 20 de Desembre de 1906 y 24 de Janer de 1907, y es convencerá de que diu una mentida més grossa que la seva... desaprensió.

IMPRENTA JACINTO SANTACANA: AYGUA, 4; SITGES

BUTIFARRAS
de SITGES

Encomaníssim per escrit a l' «Agència Carbonell»: Gignás, 12; y Petritxol, 1, planxadora: Barcelona

Casa amoblada situada en el millor carrer de aquesta vila.
Informarà D. Jaume Trius: Muralla, barberia; SITGES
Es ven una casa situada en l'hemós passeig de la Riba, y que reuneix totas las comoditats; informant: Joan Llopis Milà: corraló de can Fals: Cap de la Vila.

Casas amobladas, per llogar
Donarán rahó: Carrer Major, 8 y 47; y Parelladas, 7

Joseph Kies Alvarez

ADVOCAT

Ha establert y ofereix lo seu despax a la

Plassa de la Constitució, 3; Sitges

JULIUS CESAR * De Shakespeare, traducció de Vilarregut
L'AMICH * Novela contemporània, original d' En Ramón Suriñach Senties.
De venda en aquesta IMPREMPA: 4, Ayqua, 4

Joseph Selva y Junyent

14, Ayqua, 14 : SITGES

Haben obtingut la representació de una important Agència de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de canvi, a interés modich, ofereix els seus serveys.

LA OBESITAT EN ELS DOS SEXES

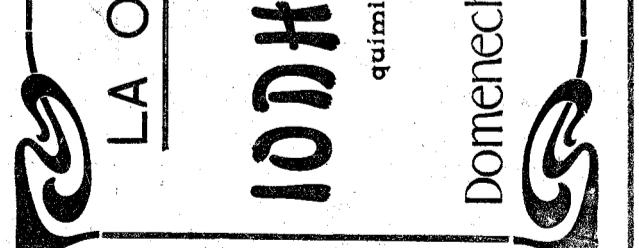
Tractament preventiu y curatiu per la

IODHYRINE del Dr. Deschamp

químico-farmacéutico de Primera Clase de Orleans (Francia)

Representants a Espanya:

Domenech & C°, S. en C.: Valencia, 286, baixos, Barcelona

* F. UMBERT *
CANUDA, 26 * BARCELONA *

Especialista en las malaltias de la la Pelli, Cabel y Secretas: Ex-alumne dels hospitals de Paris y Berna: Raijox X, Fototeràpia, supressió del cabell per la epilació elèctrica.

• HEMPTES • ILLAGAS • PRESEPIJOS •

SOBRE MONEDER

per la circulació
de valors en metalich.

* Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Illes Balears, Canàries y Costas de Afrika; y ahont no hi hagi Administració de Correos, estan obligats a admetre'l a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencil y segur pera remetre diners per correo, certificat, desde cinch céntims fins 50 pessetas, en qualrevol classe de moneda y en tota mena de fraccions.

Ab el SOBRE-MONEDER s'evitan al públich las molestias de tots els sistemes de giros; no es necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encàrrecs al Comers, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unieh que resolt las dificultats de giro de petitas cantitats. El SOBRE-MONEDER té la garantía del Estat que abona la cantitat declarada en cas de extravio. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva pera la venta del SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els estanços al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de premi de venta. Las demandas als Representants de dita Companyia Arrendataria en cada Província.

GRAN RELOJERIA Y JOYERIA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Rambla Flors, 37; Barcelona

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

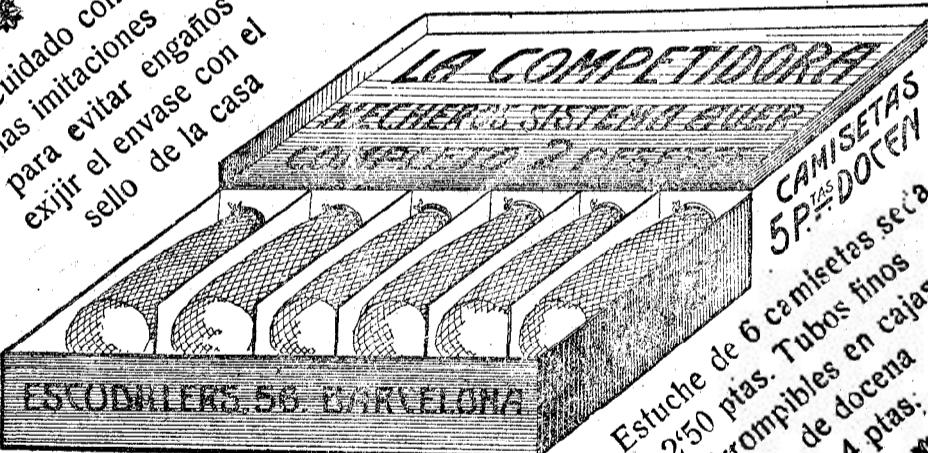
en
camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

2000 HORAS DE DURACIÓN 30 % DE AUMENTO DE LUZ SOBRE
TODAS LAS DEMAS CAMISETAS no encojen ni pierden la forma

* Cuidado con
las imitaciones
para evitar engaños
exijir el envase con el
sello de la casa

DEVUELVO SU IMPORTE Ó CAMBIO LAS CAMISETAS QUE PIERDAN
LA FORMA Ó DISMINUYAN LA LUZ

i Teulas intrencables!

Joan Esteve

Plassa Nova, 3; Barcelona